

på, at regeringen og regeringspartierne ikke kunne støtte beslutningsforslaget. Man ville afvente arbejdet.

Udvalget skulle være færdigt i juni 1999, men det var det ikke. I september 1999 oplyste undervisningsministeren til Berlingske Tidende – det var den 14. september – at elever og studerende skulle ind under arbejdsmiljølovgivningen. Lige så stor jubel dette budskab vakte i elever og studerendes organisationer, i forældreorganisationer osv., lige så stor irritation kunne iagttages fra andre ministerier og andre politikere fra regeringen. Efter et par hektiske dage blev udsagnet, løftet om man vil, da også trukket tilbage.

Når vi står her nu i dag, så er det med det formål at få afklaret: Hvad sker der så? Efter vores opfattelse er der ikke sket nogen forbedring i den forløbne tid, og vi er meget opsat på at få at vide, hvad regeringens metode så nu er for at sikre, at der rent faktisk og konkret sker en ændring for elever og studerende og børn i institutionerne.

Besvarelse

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg er glad for ved denne her lejlighed på regeringens vegne at kunne orientere Folketinget om vores planer for, hvordan sikkerhed og sundhed for elever og studerende og for børn i daginstitutioner i højere grad kan blive sat i fokus på skole- og daginstitutionsområderne i det daglige. Planerne indebærer, at jeg her om kort tid i Tinget fremsætter et lovforslag, forslag til lov om elevers og studerendes undervisningsmiljø.

Som spørgerne naturligvis ved, har det fysiske og psykiske miljø for børn og unge i daginstitutioner og på skoler været meget debatteret i de senere år, både i medierne og fra denne talerstol. Jeg synes, det er sket med rette, for det er uhyre vigtigt, at vore børn og unge trives i deres daginstitutioner og på uddannelsesstederne.

Efter aftale med socialministeren og undertegnede nedsatte arbejdsministeren sidste forår en arbejdsgruppe om emnet. Arbejdsgruppen bestod af repræsentanter fra Arbejdsministeriet, Undervisningsministeriet, Socialministeriet, Sundhedsministeriet, By- og Boligministeriet og Forskningsministeriet.

Arbejdsgruppen skulle som sin hovedopgave vurdere, om der var uløste problemer på området og i givet fald komme med forslag, der kunne rummes inden for de givne økonomiske rammer. Den tværministerielle arbejdsgruppe afgav sin rapport i begyndelsen af januar i år. I rapporten konstaterer arbejdsgruppen, ligesom den tidligere tværministerielle arbejdsgruppe havde konstateret i 1996, at børns, elevers og studerendes sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold er ganske omfattende reguleret.

Arbejdsgruppen fandt, at både offentligheden og i almindelighed de direkte berørte børn og unge, ansatte og måske ledelser i særdeleshed alt for ofte dog mangler viden om og kendskab til reglerne og deres nærmere indhold og funktion, både hvor der er specifikke regler, og hvor det er arbejdsmiljølovgivningens udvidede begreb, der bruges.

Arbejdsgruppen fandt det derfor vigtigt at pointere, at skoler og institutionsejere – det vil f.eks. sige kommuner, amtskommuner og selv-ejende institutioner – har det primære ansvar både generelt for at vedligeholde institutionerne og mere specifikt i forhold til de ansattes arbejdsmiljø, men også i forhold til elevernes, de studerendes og børnenes sikkerheds- og sundhedsmæssige vilkår på skolerne og i institutionerne.

Undervisningsministeriet har siden rapportens udsendelse i januar i samarbejde med Arbejdsministeriet og Socialministeriet arbejdet videre med et eventuelt lovgivningsinitiativ på området. De overvejelser er de meget tæt ved at være færdige med, og jeg vil derfor bruge denne lejlighed til at skitsere hovedindholdet af det kommende lovforslag om elevers og studerendes undervisningsmiljø.

Regeringen vil med lovforslaget synliggøre elevers og studerendes grundlæggende ret til et godt undervisningsmiljø, således at det bliver klart tilkendegivet, at miljøet på skoler og uddannelsesinstitutioner skal understøtte og fremme elevers og studerendes muligheder for udvikling og for at lære. Et godt undervisningsmiljø vil, foruden det fysiske miljø, også omfatte uddannelsesstedets psykiske og æstetiske miljø.

Lovforslaget og tankerne bag det repræsenterer måske en noget andet tankegang end den, der har været fremherskende i noget af debatten, som meget ofte har været præget af ønsket om et begrebsapparat, om definitioner, som ikke kun er meget tæt knyttet til arbejdsmiljø-